

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců JUDr. Milana Podhrázkého a JUDr. Věry Šimůnkové v právní věci žalobce **T. P.**, bytem R. N., K., zastoupeného Mgr. Vladimírem Náprstkem, advokátem se sídlem Pivovarská 170, 266 01 Beroun, proti žalovanému **Krajskému úřadu Středočeského kraje** se sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 5. 2013, č. j. 237226/2011/KUSK-DOP/HRO, o námitkách proti záznamu v evidenční kartě řidiče,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce podal žalobu proti výše označenému rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Kladna, odboru správního, oddělení dopravně právních agend (dále jen správní orgán 1. stupně) ze dne 25. 11. 2011, č. j. ridicaky/75/10-33, zamítl a rozhodnutí správního orgánu 1. stupně potvrdil. Správní orgán 1. stupně rozhodl tak, že se zamítají námitky proti záznamu v evidenční kartě řidiče podané proti provedenému záznamu bodů, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, jako neodůvodněné a provedené záznamy ke dni 9. 11. 2010 potvrdil.

Žalobce v žalobě uvedl, že již v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu 1. stupně namítal, že správní orgán ohledně skutkového a právního hodnocení věci jen cituje právní větu rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, aniž by aplikaci tohoto judikátu v tomto řízení dostatečně odůvodnil. Již v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu 1. stupně také napadl nepřezkoumatelnost tohoto rozhodnutí, neboť se tento orgán nevypořádal s jeho námitkami. Správní orgán pouze

konstatoval, že pokud jde o námitky proti zápisu bodů, neshledal žádné pochybení, neboť se jedná o pravomocně skončená řízení a správní orgán není oprávněn zkoumat zákonnost nebo správnost pravomocných rozhodnutí a uložených pokut a oprava bodů může být provedena pouze tehdy, dojde-li ke zrušení pokuty orgánem, který o uložení pokuty rozhodoval. Správní orgán nemůže provádět opravu v záznamu bodů na základě nesouhlasu přestupce.

Dále žalobce uvedl, že již v prvním odvolání ze dne 14. 2. 2011 namítal, že z fotokopii pokutových bloků zjistil, že pokutové bloky série NG/2007 G 0075212, který byl vydán Policií ČR, Obvodním ředitelstvím Praha 1, dne 14. 10. 2008 a série NG/2007 G 0151529, vydaný Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie Severočeského kraje, odborem služby dopravní policie dne 17. 6. 2009, nesplňují formální náležitosti kladené na pokutové bloky podle ustanovení § 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen přestupkový zákon). Oba pokutové bloky trpí totožnou vadou, a sice že na nich není uvedeno jméno a příjmení oprávněné osoby, obsahují toliko její funkci a podpis bez čitelného uvedení jména a příjmení.

Ohledně pokutového bloku série NG/2007 G151529 vydaného dne 17. 6. 2009 správní orgán ve svém rozhodnutí uvedl, že dne 26. 9. 2011 obdržel sdělení od Policie ČR, KŘ PČR Ústí nad Labem, že neshledala, že by tu byly zákonné důvody pro vyslovení závěru, že toto rozhodnutí vydané v blokovém řízení bylo v rozporu s právními předpisy, a proto nebyly shledány důvody k zahájení přezkumného řízení. Ohledně bloku série NG/2007 G0075212, který byl vydán dne 14. 10. 2008 po té, co správní orgán ztratil pravomoc k přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí z důvodu marného uplynutí lhůty podle § 96 odst. 1 správního řádu, se zabýval výhradně námitkou žalobce ohledně administrativních nedostatků předmětného rozhodnutí, námitku shledal jako oprávněnou a proto odbor KŘ PČR hl. m. Prahy přikázal správnímu orgánu Dopravního inspektorátu Obvodního ředitelství policie ČR Praha 1 vydat opravné rozhodnutí, kterým tuto vadu, která nemá vliv na zákonnost, odstraní.

Žalobce poukázal na to, že z citovaných pokutových bloků a postupu Policie ČR je zřejmé, že pokutové bloky nemají předepsané náležitosti vyplývající z právních předpisů, zejména z ustanovení § 85 odst. 4 přestupkového zákona. V odvolání opětovně poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, že „rozhodnutí vydané v blokovém řízení (pokuta uložená v blokovém řízení) musí, aby se jednalo o správní rozhodnutí, obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v § 85 odst. 4 větě druhé přestupkového zákona a další údaje jak vyplývají z použití bloku k ukládání pokut vydaného podle ustanovení § 85 odst. 1 tohoto zákona.“(usnesení NS ČR sp.zn. 21 Cdo 77/2000, ze dne 12. 4. 2001). Z toho vyplývá, že jestliže má mít rozhodnutí vydané v blokovém řízení (pokutový blok) kvalitu správního rozhodnutí, musí obsahovat všechny náležitosti, které jsou uvedeny jednak v ustanovení § 85 odst. 3 a 4 přestupkového zákona a jednak všechny náležitosti vyplývající z obsahu těchto pokutových bloků vydaných podle § 85 odst. 1 přestupkového zákona. Jednou z povinných náležitostí předepsanou na pokutovém bloku je i „podpis s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné osoby“. V jeho případě však oba pokutové bloky obsahují pouze podpisy a funkce oprávněných osob a nikoli již jejich jména a příjmení. Další povinnou náležitostí pokutového bloku je označení § a zákona, podle kterých byla pokuta uložena. Je-li však zákon neúplně označen, jedná se o další formální vadu pokutového bloku, což je v jeho případě blok série NG/2007 G0151529, vydaný 17. 6. 2009.

Podle názoru žalobce je třeba zkoumat, zda podklady, které tu v době rozhodování správního orgánu 1. stupně byly, jsou způsobilými podklady pro záznam v registru řidičů. Neobsahují-li pokutové bloky jméno a příjmení oprávněné osoby, pak ani ve světle usnesení

NS ČR sp. zn. 21 Cdo 775/2000, ze dne 12. 4. 2001, nelze uvažovat o tom, že napadené pokutové bloky jsou správními rozhodnutími a nejsou-li napadené pokutové bloky správními rozhodnutími splňujícími zákonné požadavky na jejich kvalitu, pak se a contrario jedná o pakty, či nicotné právní akty, na které je třeba pohlížet, jako by neexistovaly a k této skutečnosti je pak jakýkoliv správní orgán rozhodující o námitkách proti uvedenému záznamu bodů v registru řidičů povinen přihlížet z úřední povinnosti, stejně jako jakýkoliv jiný orgán veřejné správy. Tento argument žalobce uplatňoval opakovaně v průběhu celého námitkového řízení, žalovaný ani správní orgán 1. stupně se však s jeho argumenty nevypořádali. Pokud orgán Policie ČR postupoval tak, že vydal opravné usnesení takového nicotného rozhodnutí, pak žalobce namítl, že vydání opravného rozhodnutí nemůže v žádném případě mít vliv na kvalitu nicotného správního aktu a paakt konvalidovat takovým způsobem, aby se z něj stal zákonný správní akt se všemi jeho účinky směřujícími vůči jeho adresátům.

Žalobce dále uvedl, že ve svém odvolání rovněž namítl, že pokud by i přes uvedené argumenty dospěl žalovaný k závěru, že pokutový blok ze dne 14. 10. 2008, ve znění opravného usnesení ze dne 31. 10. 2011, je způsobilým podkladem pro zápis záznamu v registru řidičů, pak a contrario je za prvé nepochybné, že ke dni provedení tohoto zápisu, to je ke dni 14. 10. 2008, ani ke dni 9. 11. 2010, kdy mělo být dosaženo 12 bodů v bodovém hodnocení, nebyl pokutový blok ze dne 14. 10. 2008 způsobilým podkladem pro zápis záznamu v registru řidičů a nemohlo tak dojít k zápisu na základě takového pokutového bloku do bodového hodnocení řidiče, a za druhé, pokutový blok ze dne 17. 6. 2009 nikdy nebyl ani není způsobilým podkladem pro zápis záznamu v registru řidičů. S ohledem na uvedené tak nemohly být pokutové bloky série NG/2007 G0075212 ze dne 14. 10. 2008 a série NG/2007 G0151529 ze dne 17. 6. 2009 podkladem pro zápis do bodové evidence řidiče ve smyslu ustanovení § 123a a násl. zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu ke dni 9. 11. 2010.

Namítl, že žalovaný se s uvedenými odvolacími důvody v napadeném rozhodnutí nevypořádal, pouze uvedl, že předmětné pokutové bloky obsahují všechny obligatorní údaje požadované zákonem, a proto je rovněž, jako správní orgán 1. stupně, považuje za zcela způsobilé právní podklady prokazující protiprávní jednání odvolatele, která byla jako přestupky projednána uložením blokových pokut v blokových řízeních v souladu s § 84 odst. 1 přestupkového zákona. Žalobce uvedl, že takové odůvodnění napadeného rozhodnutí považuje za nedostatečné a taky stejně jako rozhodnutí správního orgánu 1. stupně za nepřezkoumatelné. Nejen, že se žalovaný nevypořádal s jeho odvolacími námitkami, ale zejména vůbec neodůvodnil, z jakého důvodu neaplikoval při své rozhodovací činnosti v odvolání opakovaně citované usnesení NS ČR sp. zn. 21 Cdo 775/2000, ze dne 21. 4. 2001. Napadené rozhodnutí proto považuje za nepřezkoumatelné, neboť nesplňuje nároky na správní rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu.

Žalobce také uvedl, že pokud by soud dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného je po obsahové stránce dostatečně odůvodněno tak, že je možné je považovat za přezkoumatelné, pak nelze v žádném případě souhlasit s právním názorem žalovaného ohledně kvality vyplňování pokutových bloků a z toho vyplývajících závěrů ohledně záznamu v bodovém hodnocení řidiče. V této souvislosti odkázal na závěry rozsudku NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, podle kterého *„oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů (§ 123b odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu), poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsaných v úředním záznamu je proto třeba v takovém případě vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část*

pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.“ Podle názoru žalobce závěr tohoto rozsudku NSS lze aplikovat v jeho případě, neboť z jiných důkazů, zejména pak z jednotlivých pokutových bloků je zřejmé, že pokutové bloky série NG/2007 G0075212 a série NG/2007 G0151529 nesplňují formální náležitosti kladené na pokutové bloky ve smyslu ustanovení § 84 a násl. přestupkového zákona.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 5. 2013, č. j. 237226/2011/KUSK-DOP/HRO, zrušil a přiznal mu náhradu nákladů řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby žaloba byla zamítnuta. Uvedl, že je třeba připomenout, že žalobce nerozporuje, že je pachatelem přestupků, které byly podkladem k zápisu 12 bodů v registru řidičů, což je doloženo řádně vyplněnými pokutovými bloky, které byly žalobcem řádně podepsány. Žalobce napadá rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu 1. stupně v podstatě z jediného důvodu a to z tvrzeného formálního nedostatku konkrétních podkladů pro záznam v registru řidičů spočívajícím v neuvedení jména a příjmení oprávněné osoby na pokutovém bloku série NG/2007 G0075212 a série NG/2007 G0151529.

Na základě rozhodnutí žalovaného sp. zn. 039026/2011/KUSK a v souladu s usnesením NSS č. j. 5 As 39/2010-76 ze dne 24. 8. 2010, si správní orgán 1. stupně k ověření správnosti podkladů pro zápis do registru řidičů vyžádal kopie pokutových bloků jako relevantních podkladů, na základě kterých byla vypracována jednotlivá oznámení a na základě kterých byly žalobci v registru řidičů zaznamenány příslušné počty bodů. Napadená bloková řízení postoupil příslušným orgánům Policie ČR k provedení přezkumného řízení. Sdělením Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje č. j. KRPU-87419-1/ČJ-2011-0400DP-06, ve věci přestupku ze dne 17. 6. 2009 bylo správnímu orgánu 1. stupně oznámeno, že příslušný policejní orgán neshledal zákonné důvody pro vyslovení závěru, že dotčené rozhodnutí vydané v blokovém řízení bylo vydáno v rozporu s právními předpisy a neshledal tedy důvody k zahájení přezkumného řízení. Sdělením Krajského ředitelství policie Hlavního města Prahy č. j. KRPA-60304/ČJ-2011-0000DI ve věci přestupku ze dne 14. 10. 2008 bylo správnímu orgánu 1. stupně oznámeno, že příslušný policejní orgán pozbyl pravomoc k přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí z důvodu marného uplynutí objektivní lhůty stanovené § 96 odst. 1 správního řádu. Dále příslušný policejní orgán přikázal vydání opravného rozhodnutí, kterým budou opraveny administrativní nedostatky rozhodnutí, které však nemají vliv na jeho zákonnost. Napadená bloková řízení nebyla v přezkumném řízení zrušena, jedná se tedy o pravomocná rozhodnutí, do nichž již nelze žádným způsobem zasáhnout. Z výše uvedeného vyplývá, že jak správní orgán 1. stupně, tak žalovaný, měly dostatečné podklady k rozhodnutí o námitkách.

Námítka žalobce, že uvedené pokutové bloky nesplňují formální náležitosti kladené na pokutové bloky ve smyslu ustanovení § 84 a násl. přestupkového zákona a nejsou tak způsobilým podkladem pro zapsání bodů, nemůže podle žalovaného obstát. Rozhodnutí vydané v blokovém řízení musí mít obsahové a formální náležitosti vyplývající z ustanovení § 85 odst. 1, odst. 3 a odst. 4 přestupkového zákona. Obligatorní údaje na pokutovém bloku musí odpovídat § 85 odst. 4 přestupkového zákona, který explicitně stanoví, že pověřené osoby na pokutových blocích vyznačí, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém

řízení uložena. Povinné údaje jsou tedy komu, kdy a za jaký přestupek. Tolik stanoví zákon a je nutné potvrdit, že tyto údaje pokutové bloky přestupků ze dne 14. 10. 2008 a ze dne 17. 6. 2009, které odvolatel zpochybňuje, zcela prokazatelně obsahují. Předmětné pokutové bloky tedy obsahují všechny obligatorní údaje požadované zákonem a proto je žalovaný i správní orgán 1. stupně považují za zcela způsobilé právní podklady prokazující protiprávní jednání odvolatele, která byla jako přestupky projednána uložením blokových pokut v blokových řízeních zcela v souladu s ustanovením § 84 odst. 1 přestupkového zákona. Odkaz žalobce na rozsudek NS sp. zn. 21 Cdo 775/2000 nemá s řízením o námitkách žádnou relevantní souvislost.

Dále dodal, že námitky žalobce jsou však v řízení o námitkách proti provedeným záznamům bodů v registru řidičů irelevantní. Odvolací správní orgán je při svém rozhodování mimo jiné vázán rozsudkem NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, na jehož základě je třeba striktně rozlišovat mezi řízeními o jednotlivých přestupcích a řízením o námitkách proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů. Podle tohoto rozsudku se uvedená správní řízení rozlišují na řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu, ve kterých je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpise, a zda byl řidič pachatelem, a na řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů, ve kterých je předmětem posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Námitky žalobce, které uplatňuje ve všech fázích řízení o záznamu bodů v registru řidičů, z hlediska obsahu odpovídají námitkám, které se týkají předmětu řízení o přestupku a mohly být uplatněny pouze ve fázi projednávání předmětných přestupků. Možná nezákonnost blokového řízení byla posouzena jak správním orgánem 1. stupně, žalovaným i orgány příslušnými k přezkumným řízením. Tyto orgány napadené blokové pokuty potvrdily a neshledaly zákonné podmínky k provedení přezkumných řízení. Z výše uvedených důvodů, z důvodů uvedených v napadeném rozhodnutí a vzhledem k tomu, že se v tomto rozhodnutí žalovaný plně vypořádal se všemi námitkami žalobce, žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

V replice k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že rozhodnutí žalovaného napadá především z důvodu nepřezkoumatelnosti, neboť žalovaný se v něm vůbec nevypořádává s jeho argumentací a uvádí pouze všeobecná konstatování bez konkrétního vztahu k této věci. Naopak z vyjádření žalovaného nabytí dojem, že se žalovaný svým vyjádřením snaží konvalidovat obsahové nedostatky napadeného rozhodnutí a „dodatečně“ odůvodnit své rozhodnutí v podaném vyjádření k žalobě. Zejména se není možné dovolávat zásady presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci za situace, kdy napadené pokutové bloky mají takové formální vady, že vůbec nesplňují zákonné požadavky na jejich kvalitu. Pak se a contrario jedná o paaky či nicotné právní akty, na které je nutno pohlížet, jakoby neexistovaly, a k této skutečnosti je pak jakýkoliv správní orgán rozhodující o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů povinen přihlížet z úřední povinnosti. Zdůraznil, že tento argument byl opakovaně v průběhu celého námitkového řízení uplatňován, ale v napadeném rozhodnutí se žalovaný a ani v předchozím rozhodnutí správní orgán 1. stupně, s tímto argumentem vůbec nevypořádává. Poukazuje-li žalovaný na to, že rozsudek NS ČR sp. zn. 21 Cdo 775/2000 ze dne 12. 4. 2001 nemá s řízením o námitkách žádnou souvislost, pak s tímto tvrzením žalovaného není možno souhlasit. Jedná se totiž o rozhodnutí NS ČR, které se velmi podrobně zabývá obsahem rozhodnutí sui generis, pokutových bloků, a ačkoliv se toto rozhodnutí primárně netýká řízení o námitkách, jedná se o rozhodnutí, které podává výklad k předmětné materii a za situace, kdy toto rozhodnutí nebylo dosud žádným

jiným rozhodnutím, ať NS ČR nebo NSS, vyvráceno, je na něho třeba hledět jako na soudní rozhodnutí, které je třeba respektovat a při rozhodovací praxi se jím řídit. Protože se tím žalovaný v napadeném rozhodnutí nezabývá, je i z tohoto důvodu napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Žalovaný se dále v napadeném rozhodnutí vůbec nezabývá tím, z jakého důvodu nebyly v tomto řízení aplikovány závěry rozsudku NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, které je podle jeho názoru třeba subsumovat na tento případ, neboť z napadených pokutových bloků nelze učinit závěr, že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.

Krajský soud v Praze ve věci rozhodl rozsudkem ze dne 13. 11. 2015, č. j. 46 A 65/2013 - 29, kterým rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 5. 2013, č. j. 237226/2011/KUSK-DOP/HRO, zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a žalovanému uložil nahradit žalobci náklady řízení. Rozhodnutí soud odůvodnil tím, že námitka žalobce spočívající v absenci jména a příjmení osoby, která pokutu udělila, na pokutovém bloku ze dne 17. 6. 2009, je důvodná. Vycházel přitom z rozsudku NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, podle kterého z pokutového bloku musí být zřejmé, kdo ho vypsál, přičemž „ani chybějící podpis policisty na pokutovém bloku nemůže zpochybnit jeho způsobilost být podkladem pro záznam v případě, že je možné z jiných údajů na pokutovém bloku policistu identifikovat, zpravidla uvedením jména (...) nebo z identifikačního čísla policisty.“ Na bloku ze dne 17. 6. 2009 je u oprávněné osoby uveden podpis policisty a zkratka jeho funkce. Jeho jméno a příjmení na bloku uvedeno není a není zde uvedeno ani jeho identifikační číslo. Krajský soud dospěl k závěru, že policistu, který žalobci vystavil blok dne 17. 6. 2009 tedy nelze identifikovat, a proto tento blok nesplňuje náležitosti ustanovení § 85 odst. 4 přestupkového zákona a není tedy způsobilým podkladem pro záznam bodů v kartě řidiče.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný kasační stížnost. Na základě této kasační stížnosti NSS rozsudkem ze dne 26. 10. 2016, č. j. 1 As 278/2015 - 32, rozsudek Krajského soudu v Praze zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Rozhodnutí NSS odůvodnil tím, že v projednávaném případě je ze souhrnu vyplněných rubrik seznatelné, která osoba ve výkonu veřejné moci pokutový blok vystavila. Uvedl, že pokutový blok série NG/2007, G 0151529 ze dne 17. 6. 2009 obsahuje přesné vymezení přestupku a vlastnoruční podpis stěžovatele. Tyto dvě náležitosti jsou pro způsobilost bloku být podkladem pro záznam bodů zcela klíčové. Dále je zde uvedeno *jméno, funkce, číselné zařazení a podpis policisty*, který blok vydal a razítko Policie ČR. Pouhá skutečnost, že je služební číslo obtížně nebo špatně čitelné, ještě sama o sobě nečiní blok nezpůsobilým podkladem pro záznam bodů. V nyní projednávaném případě tato skutečnost v souladu s výše uvedenými judikatorními závěry neměla vliv na možnost zapsat na základě tohoto bloku body do registru řidičů. Uvedení *funkce, podpisu ve formě jména a příjmení a (byť hůře čitelného) služebního čísla*, ve svém souhrnu postačí k dostatečné identifikaci policisty pověřeného k jednání za správní orgán. Na základě těchto skutečností lze identifikovat konkrétní osobu ve výkonu služby, např. pro účely předvolání svědka-policisty k ústnímu jednání. Z výše uvedeného je patrné, že závěry krajského soudu nebyly správné, neboť pokutový blok série NG/2007, G 0151529 ze dne 17. 6. 2009 obsahuje předepsané náležitosti pro způsobilost bloku být podkladem pro záznam bodů. NSS proto z důvodu nesprávného posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení napadený rozsudek krajského soudu podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. NSS uvedl dále, že v tomto řízení je krajský soud vázán právním názorem NSS, který byl vysloven v odůvodnění tohoto rozsudku.

Krajský soud v Praze po zrušení rozsudku NSS znovu ve věci rozhodl rozsudkem č. j. 46 A 65/2013-64 dne 12. prosince 2016. Rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 5. 2013,

č. j. 237226/2011/KUSK-DOP/HRO opět zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Rozsudek odůvodnil tím, že pokutový blok série NG/2007, G 0151529 ze dne 17. 6. 2009 nesplňuje náležitosti zákonem stanovené na rozhodnutí vydané správním orgánem, na základě údajů v něm uvedených oprávněnou osobu nelze identifikovat, a proto tento pokutový blok není způsobilým podkladem pro zápis bodů do registru řidičů. Protože soud shledal námitku žalobce, pokud jde o náležitosti pokutového bloku ze dne 17. 6. 2009 důvodnou, napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalovaný opět kasační stížnost a NSS na základě této kasační stížnosti rozsudek krajského soudu ze dne 12. prosince 2016 rozsudkem č. j. 1 As 74/2017-28, ze dne 12. 4. 2017, opět zrušil a věc vrátil soudu k dalšímu řízení. V rozsudku NSS uvedl, že pokud krajský soud (byť i důvodně) nesouhlasí s právními závěry či skutkovým hodnocením kasačního soudu, je přesto povinen je respektovat. NSS uzavřel, že setrval na svém dříve vysloveném názoru, že blok série NG/2007, G 0151529 ze dne 17. 6. 2009 obsahuje v dostatečném rozsahu náležitosti pro způsobilost bloku být podkladem pro záznam bodů.

Krajský soud v Praze opětovně přezkoumal rozhodnutí žalovaného a řízení, které jeho vydání předcházelo a vázán právním názorem NSS vysloveném v rozsudku ze dne 12. 4. 2017, č. j. 1 As 74/2017-28, konstatuje, že blok série NG/2007, G 0151529 obsahuje v dostatečném rozsahu náležitosti pro způsobilost bloku být podkladem pro záznam bodů, a proto je tato žalobní námitka žalobce nedůvodná.

Námitku žalobce spočívající v nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí soud neshledal důvodnou. Žalobce uvedl, že žalovaný se nevypořádal s jeho odvolacími námitkami a neodůvodnil, z jakého důvodu neaplikoval při své rozhodovací činnosti v odvolání opakovaně citované usnesení NS ČR sp. zn. 21 Cdo 775/2000 ze dne 12. 4. 2001. Tato námitka žalobce není důvodná. Žalovaný se v odůvodnění rozhodnutí jednak vypořádal s námitkou žalobce, že správní orgán 1. stupně nesprávně uvedl ve výroku svého rozhodnutí, že námitky zamítá jako neodůvodněné, místo nedůvodné, a jednak se podrobně vypořádal s námitkou žalobce, že pokutové bloky neobsahují jméno a příjmení oprávněné osoby, tudíž jsou podle jeho názoru nicotnými akty. Vypořádání této námitky žalobce žalovaným zahrnuje i vypořádání se s usnesením NS ČR ze dne 12. 4. 2001 sp. zn. 21 Cdo 775/2000, přesto, že v odůvodnění rozhodnutí žalovaného není výslovně označeno. Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že obligatorní údaje na pokutovém bloku musí odpovídat ustanovení § 85 odst. 4 přestupkového zákona, který explicitně stanoví, že pověřené osoby na pokutových blocích vyznačí, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena a potvrdil, že tyto údaje pokutové bloky, i pokutové bloky přestupků ze dne 14. 10. 2008 a ze dne 17. 6. 2009, které žalobce zpochybňuje, zcela prokazatelně tyto údaje obsahují.

K námitce žalobce vztahující se k případům, kdy vzniknou pochybnosti o údajích v bloku zaznamenaných, soud uvádí, že již v rozsudku ze dne 20. 2. 2015, sp. zn. 46 A 9/2013, poukázal na to, jakými námitkami se vůbec mohou zabývat správní orgány v řízení o námitkách podle ustanovení § 123f zákona o provozu na silničních komunikacích, podle něhož „nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.“ K této otázce se již ve své judikatuře vyjádřil NSS, který ve svém rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, uvedl, že „*správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda*

existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), to je, zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet přiřazených bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání obsaženému v příloze k citovanému zákonu. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)“. Předpokladem pro to, aby mohlo být rozhodnutí vydané v blokovém řízení podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, je splnění základních formálních náležitostí pokutového bloku (rozsudek NSS ze dne 4. 4. 2014, č. j. 4 As 3/2014 - 39), přičemž „*k tomu, aby mohl správní orgán provést záznam v registru řidičů, je třeba, aby rozhodnutí o přestupku bylo srozumitelné a aby z něj jednoznačně vyplývaly skutečnosti pro závěr o dosažení 12 bodů. Takovéto skutečnosti nebudou vyplývat typicky z rozhodnutí, které je vnitřně nesrozumitelné nebo rozporné*“. Jinými slovy, ze shora citované judikatury lze dovodit, že správní orgány se v námitkovém řízení nemohou zabývat správností a zákonností aktů orgánů veřejné moci, tedy pokutových bloků, musí však zkoumat, zda tyto bloky splňují základní formální náležitosti pokutového bloku a současně nejsou vnitřně nesrozumitelné či rozporné. Tato námitka žalobce tedy není důvodná.

Pokud jde o námitku žalobce, týkající se pokutového bloku ze dne 14. 10. 2008, soud zjistil, že na tomto bloku je vedle podpisu a zkratky funkce policisty, který blok vystavil, uvedeno i jeho identifikační číslo. Podle tohoto čísla je možné policistu identifikovat, nelze mít tedy pochybnosti o tom, kdo pokutový blok vypsál s ohledem na to, že tento blok splňuje i ostatní náležitosti, a to náležitosti uvedené v § 85 odst. 4 přestupkového zákona. Tento blok byl tedy způsobilý být podkladem pro záznam bodů v kartě řidiče, i když příslušný policejní orgán přikázal vydání opravného rozhodnutí, kterým budou opraveny administrativní nedostatky rozhodnutí, které však neměly vliv na jeho zákonnost.

Vzhledem k tomu, že soud shledal námitky žalobce nedůvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí,

proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. června 2017

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová